

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแผนการจัดประสบการณ์คณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโดยใช้วิธีการสอนแบบเล่น-เรียน-สรุป-ฝึกทักษะ และศึกษาผลการใช้แผนการจัดประสบการณ์คณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย โดยใช้วิธีการสอนแบบเล่น-เรียน-สรุป-ฝึกทักษะ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นอนุบาล 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนบ้านทุ่งหัวช้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2 จำนวน 22 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ได้แก่

1. แผนการจัดประสบการณ์คณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยเรื่อง การรู้ค่าและตัวเลข 1-10 จำนวน 13 แผน แผนละ 60 นาที
2. แบบทดสอบความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยเรื่อง การรู้ค่าและตัวเลข 1-10 จำนวน 10 ข้อ
3. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนขณะเรียนด้วยวิธีการสอนแบบเล่น-เรียน-สรุป-ฝึกทักษะ

ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำแผนการจัดประสบการณ์คณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย โดยใช้วิธีการสอนแบบเล่น-เรียน-สรุป-ฝึกทักษะ ไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนโดยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ซึ่งได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นเวลาติดต่อกัน 13 ครั้ง จำนวน 3 สัปดาห์ โดยใช้เวลาในการจัดกิจกรรม ครั้งละ 60 นาที และในระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้ศึกษาพร้อมผู้ร่วมสังเกตอีก 2 ท่าน ได้สังเกต พร้อมบันทึกรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมของนักเรียนขณะร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนแบบเล่น-เรียน-สรุป-ฝึกทักษะ พร้อมกันไปด้วย โดยใช้แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น และหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทุกแผนการจัดประสบการณ์แล้ว ผู้ศึกษาได้ใช้แบบทดสอบความพร้อมทางคณิตศาสตร์ ไปประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน และนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ส่วนการสังเกตพฤติกรรม วิเคราะห์โดยการสรุปและบรรยาย และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษานี้สรุปได้ดังนี้

1. ได้แผนการจัดประสบการณ์คณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย เพื่อพัฒนาความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย 13 แผน
2. นักเรียนทุกคนมีความพร้อมทางคณิตศาสตร์เรื่องการรู้ค่าและตัวเลข 1-10 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70.00 โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 88.64
3. ผลการสังเกตพฤติกรรมขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ทั้ง 5 ด้านพบว่านักเรียนส่วนมากสนใจและมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้เป็นอย่างดีรวมทั้งสามารถใช้การสังเกตและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ได้ และทำแบบฝึกทักษะได้ดีขึ้นตามลำดับ แม้ว่าจะมีนักเรียนเพียงส่วนน้อยที่ยังต้องคอยให้ครูชี้แนะ แต่ก็สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ดีขึ้นตามลำดับ นักเรียนส่วนมากยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีการรอคอย และการแบ่งปัน การช่วยเหลือเพื่อนขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนทุกคนมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนๆ ได้ดี และหลังเลิกเล่นนักเรียนสามารถเก็บวัสดุอุปกรณ์ ส่งครูได้อย่างถูกต้อง และเป็นระเบียบเรียบร้อย

อภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการสร้างแผนการจัดประสบการณ์คณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย และเพื่อศึกษาผลการใช้แผนการจัดประสบการณ์คณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้วิธีการสอนแบบเล่น-เรียน-สรุป-ฝึกทักษะของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 หลังการศึกษาพบว่านักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ของโรงเรียนบ้านทุ่งหัวช้าง หลังเรียนนักเรียนทุกคนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70.00 โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 88.64 และแสดงพฤติกรรมที่ดีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แผนการจัดประสบการณ์คณิตศาสตร์ เพื่อพัฒนาความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่สร้างขึ้นเป็นแผนการจัดประสบการณ์ที่สอดคล้องกับคุณลักษณะตามวัยของเด็กอายุ 4-5 ปี และครอบคลุมเนื้อหา สาระที่ควรเรียนรู้ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาเรื่องการรู้ค่าและตัวเลข 1-10 ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 และสามารถนำไปใช้ได้ผลดีตามจุดหมาย ทั้งนี้เนื่องมาจาก

1.1 มีการศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ในส่วนของหลักการ จุดหมายของหลักสูตรอย่างชัดเจน ซึ่งพบว่า แผนการจัดประสบการณ์คณิตศาสตร์ที่สร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับ หลักการ จุดหมาย สาระที่ควรเรียนรู้ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาเรื่องการเรียนรู้ค่าและตัวเลข 1-10 และจัดประสบการณ์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 31-39) ระบุไว้ว่า การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-5 ปี จะไม่จัดเป็นรายวิชา แต่จะจัดอยู่ในรูปของกิจกรรมบูรณาการผ่านการเล่น เพื่อให้เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งพัฒนาการ 4 ด้าน

1.2 กิจกรรมการเรียนรู้ที่ระบุไว้ในแผนการจัดประสบการณ์คณิตศาสตร์มีความเหมาะสมกับวัย และพัฒนาการของเด็กอายุ 4-5 ปี ซึ่งผู้ศึกษาได้ศึกษาพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย อายุ 4-5 ปี ก่อนที่จะนำมาเขียนแผนการจัดประสบการณ์รวมทั้งศึกษาถึงพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ซึ่งสอดคล้องกับ ครอปต์ และ เฮสส์ (อ้างใน นิตยา ประพฤติกิจ, 2541, หน้า 2) กล่าวว่าคุณคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์นั้นสามารถจัดสอดแทรก หรือบูรณาการเข้ากับวิชาอื่นๆ ที่ บรรจุอยู่ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และกิจกรรมการเรียนรู้แบบเล่น-เรียน-สรุป-ฝึกทักษะ เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้เด็กได้เล่น ได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม ได้สัมผัสกับสื่อประกอบ กิจกรรมการเรียนรู้ ได้สืบค้น ได้เลือก และตัดสินใจด้วยตนเอง ได้คิดอย่างมีเหตุผล จนนำไปสู่ความเข้าใจด้วยตนเอง และนำไปฝึกทักษะเพื่อให้เกิดความคล่องในการคิดต่อไป และกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการจัดประสบการณ์คณิตศาสตร์ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น ได้ใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย โดยเน้นทักษะกระบวนการคือ การให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง การสาธิต รวมทั้งการแสดงบทบาทสมมติ การร้องเพลง การเล่นเกม เน้นการทำงานทั้งกลุ่มและเดี่ยว และการร่วมสนทนาซักถาม เป็นกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้ปนเล่น และการให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมจริง มีความเหมาะสมกับวัย สอดคล้องกับพัฒนาการและความต้องการของเด็ก ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว สอดคล้องกับ นิตยา ประพฤติกิจ (2541, หน้า 19-24) ยุพิน พิพิธกุล (2530, หน้า 49) และ บุญทัน อยู่ชมบุญ (2529, หน้า 24) ที่กล่าวพอสรุปได้ว่า หลักการสอนคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยนั้น ควรจะต้องคำนึงถึงความพร้อม และความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับวัย ความต้องการ ความสนใจ และสอดคล้องกับชีวิตประจำวัน จัดกิจกรรมให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการวางแผน และลงมือปฏิบัติ สอนจากเรื่องง่ายไปหาเรื่องยาก เน้นกระบวนการเล่น เพื่อช่วยให้บรรยากาศภายในห้องเรียนน่าเรียนยิ่งขึ้น และควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ที่สนุกสนานควบคู่ไปพร้อมกับกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้เด็กได้ค้นพบคำตอบ และสรุปหลักเกณฑ์ทางคณิตศาสตร์ด้วยตนเองนอกจากนั้นแล้วยังสอดคล้องกับนักการศึกษาปฐมวัยหลายท่าน เช่น รุสโซ เบสตาลอสซี่ และ คิวอี้ (อ้างใน มุลนิธิรักษ์เด็ก, 2544, หน้า 2) ที่กล่าวว่า การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยนั้นต้องเป็นไปตามธรรมชาติ และการเรียนรู้ของเด็กควรเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ ค้นคว้าด้วยตนเอง และเรียนรู้จากการใช้ประสาทสัมผัส ซึ่งเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ของมนุษย์

1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบเล่น-เรียน-สรุป-ฝึกทักษะ

แล้วจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ ส่งผลให้นักเรียนมีความพร้อมทางคณิตศาสตร์เรื่อง การรู้ค่าและตัวเลข 1-10 ดีขึ้น มีความสนใจ กระตือรือร้น สามารถใช้การสังเกต และการแก้ปัญหา มีน้ำใจ มีการแบ่งปันช่วยเหลือเพื่อน มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน และสามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ดีขึ้นเพราะนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้จริงทุกขั้นตอน ตั้งแต่การเล่นกับสื่อที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหา แล้วเรียนรู้หลักการร่วมกัน แล้วให้นักเรียนได้สรุปความคิดรวบยอดด้วยตนเอง และทำแบบฝึกทักษะเพื่อให้เกิดความคล่องในการคิดต่อไป ส่งผลให้ผลการทดสอบหลังเรียนนักเรียนทุกคนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70.00 ซึ่งสอดคล้องกับ ดารุณี ชนะกาญจน์ (2547, หน้า 56) กล่าวว่า การพัฒนาความพร้อมทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยต้องอาศัยการจัดกิจกรรมและการจัดประสบการณ์ที่หลากหลาย และเหมาะสมกับเนื้อหาที่ครูผู้สอนจะต้องพัฒนาเด็กปฐมวัยโดยให้เวลาที่เหมาะสม สอดคล้องกับความสนใจ และความต้องการของเด็กปฐมวัยจึงจะช่วยพัฒนาสติปัญญาของเด็กปฐมวัยได้อย่างเต็มศักยภาพ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ สมศรี เบ็ญทา (2547, หน้า 64) ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการบูรณาการผ่านกระบวนการเล่นนั้น ทำให้เด็กได้มีโอกาสดำเนินมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ ในสถานการณ์จริง ในบรรยากาศของการเล่นนั้น ได้กระตุ้นให้เด็กได้คิด ได้วางแผน แก้ปัญหาในกิจกรรมตลอดเวลา ซึ่งการให้เด็กได้มีโอกาสดำเนินการคิด การวางแผน แก้ปัญหาด้วยตนเองจะทำให้เด็กมีความสามารถในการเผชิญกับปัญหาและการแก้ปัญหา และรู้จักคิดอย่างมีระบบได้ สอดคล้องกับหลักการของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 5) ที่ระบุว่า การอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และวิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคม และวัฒนธรรมไทย พัฒนาเด็กโดยองค์รวมผ่านกระบวนการเล่น มีกิจกรรมที่มีความเหมาะสมกับวัย และยังสอดคล้องกับ ฟรอนเบล มอนเตสเซอร์รี่ และคิวอี้ (อ้างใน เขียวพา เดชะคุปต์, 2542, หน้า 79) ว่าการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย โดยให้เด็กได้มี

โอกาสเรียนรู้จาก การเล่น และการลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ได้สังเกต ได้ค้นคว้าทดลอง กระทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเองมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และคิดแก้ปัญหาพร้อมกับเพื่อนๆ จะทำให้เด็กเกิดอารมณ์ และความรู้สึกที่จะนำไปสู่พัฒนาการทางด้านสมองต่อไป นอกจากนั้นแล้ว วิธีการสอนดังกล่าวยังสอดคล้องกับลำดับขั้นการเรียนรู้คณิตศาสตร์ตามหลักของเปียเจท์ (อังกิน นิตยา ประพฤติกิจ, 2541, หน้า 8) ดังนี้

1.3.1 ขั้นการเล่น เป็นขั้นที่ครูเปิดโอกาสให้เด็กได้เล่น ได้สัมผัสกับสื่อที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่เป็นรูปธรรม และกึ่งรูปธรรม เพื่อให้เด็กรู้จักการสังเกตนั้นสอดคล้องกับลำดับขั้นการเรียนรู้คณิตศาสตร์ตามหลักของเปียเจท์ ขั้นที่ 1 ที่ระบุว่า การรับรู้ร่วมกันของประสาทสัมผัสทุกส่วน เช่น ตาหู ฟัง จมูกดมกลิ่น มือสัมผัส และลิ้นชิมรสเป็นต้น

1.3.2 ขั้นการเรียนรู้ หลังจากที่ได้ให้เด็กได้เล่น ได้สัมผัสกับสื่อที่สอดคล้องกับเนื้อหาแล้วให้เด็กเรียนเพื่อศึกษารายละเอียดของเนื้อหาในแง่ของความคิดรวบยอด หลักการ และวิธีการคิด สอดคล้องกับลำดับขั้นการเรียนรู้คณิตศาสตร์ตามหลักของเปียเจท์ ขั้นที่ 2 ที่ระบุว่า การปฏิบัติหรือการคิดที่สูงกว่า หรือยากกว่าขั้นการเรียนรู้

1.3.3 ขั้นการสรุป หลังจากเล่นกับสื่อและเรียนรู้เนื้อหาจากสื่อที่ครูจัดเตรียมไว้แล้วให้เด็กสรุปความคิดรวบยอด หลักการ วิธีคิด โดยวิธีคิดด้วยตนเอง สอดคล้องกับลำดับขั้นการเรียนรู้คณิตศาสตร์ตามหลักของเปียเจท์ ขั้นที่ 3 ที่ระบุว่า การเชื่อมต่อกับขั้นรับรู้ไปสู่ขั้นความเข้าใจ

1.3.4 ขั้นการฝึกทักษะ หลังจากสรุปความคิดรวบยอด หลักการ และวิธีคิดแล้วจึงให้ เด็กฝึกทักษะ จากแบบฝึกทักษะเพื่อให้เกิดความคล่องในการคิดต่อไป

จากการใช้แผนการจัดประสบการณ์คณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ทั้ง 13 แผน พบว่ามีปัญหาตอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ขั้นการสอน (การเล่น) เพราะนักเรียนจะต้องทำงานเป็นกลุ่ม หรือเป็นทีม และการที่นักเรียนยังเล็ก เพิ่งจะเริ่มเรียนรู้ ทำให้ให้นักเรียนทำงานในระบกกุ่ม ยังไม่ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากขาดความคุ้นเคยเป็นเหตุทำให้เกิดความวุ่นวายขึ้นขณะปฏิบัติกิจกรรม เพราะฉะนั้นครูผู้สอนต้องทำความเข้าใจกับนักเรียนพร้อมกับอธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงวิธีการทำกิจกรรม และสาธิตวิธีการเล่น การทำงานให้นักเรียนเข้าใจเป็นอย่างดีก่อน แล้วจึงค่อยแจกสื่อ และวัสดุอุปกรณ์ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ ถ้ามีครูผู้ช่วยในการจัดกิจกรรมและดูแลนักเรียนช่วยก็ดียิ่งขึ้น นอกจากนั้นยังพบปัญหาในการให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ เพราะนักเรียนบางคนทำเสร็จเร็วมาก แล้วรีบไปเล่นส่งเสียงดังรบกวนเพื่อนที่ยังทำงานไม่เสร็จ ส่งผลให้เพื่อนที่ทำงานยังไม่เสร็จขาดสมาธิในการทำงาน ดังนั้นครูผู้สอนจึงแก้ปัญหาโดยการให้

นักเรียนที่ทำงานเสร็จเร็วทำงานคู่กับนักเรียนที่ทำงานเสร็จช้า โดยครูผู้สอนตั้งเงื่อนไขร่วมกับนักเรียนว่าแต่ละคู่จะต้องนำงานมาส่งครูพร้อมกัน และมีกิจกรรมเสริม เช่นการวาดภาพระบายสี โดยให้นักเรียนที่เสร็จก่อนทำ เพื่อป้องกันความวุ่นวายที่จะเกิดขึ้น และนอกจากนั้นยังมีปัญหาที่เกิดขึ้นคือนักเรียนที่ไม่ค่อยสนใจฟังคำสั่ง และคำอธิบายจากครูผู้สอน มักจะทำแบบฝึกทักษะ ผิดจากคำสั่ง ครูผู้สอนแก้ปัญหาโดยการให้นักเรียนกลุ่มนี้ซึ่งมีประมาณ 6-7 คน มาทำแบบฝึกทักษะกับครูผู้สอน และให้ทำไปที่ละข้อ ซึ่งก็จะช่วยให้นักเรียนกลุ่มนี้ สามารถทำแบบฝึกทักษะ ได้ดีขึ้นโดยไม่ผิดคำสั่งอีก

2. ผลการใช้แผนการจัดประสบการณ์

พบว่า นักเรียนมีความสนใจ และมีความตั้งใจ มีความกระตือรือร้นในกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความสนใจในกิจกรรมที่ผู้ศึกษานำมาใช้ นักเรียนส่วนมากสามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ดี ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติ กิจกรรมกลุ่มเป็นอย่างดี นักเรียนส่วนมากอาสาสมัครออกมาทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียนด้วยตนเอง สามารถใช้การสังเกต และการสนทนาซักถาม สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ดี มีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้และ กิจกรรมกลุ่ม รวมทั้งการทำแบบฝึกทักษะ ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และช่วยกันเก็บวัสดุอุปกรณ์หลังเลิกเล่นส่งครูทุกครั้ง แม้ว่าในช่วงแรกจะยังต้องให้ครูคอยเตือน แต่หลังจากนั้นนักเรียนก็สามารถทำได้ดีขึ้น และเป็นระเบียบเรียบร้อย ซึ่งสอดคล้องกับ โสธยา แดงชัย (2547, หน้า 38-39) และ สมศรี เป็งทา (2547, หน้า 62) พบว่า พฤติกรรมของเด็กที่แสดงขณะเรียนโดยใช้เกมคณิตศาสตร์นั้น เด็กมีความสนใจ มีความกระตือรือร้น และมีส่วนร่วมในกิจกรรม กล้าแสดงออก ขอมริบในกติกากาการเล่น และขอมริบฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รู้จักการสังเกตและการรอคอย การปรับตัวและการแบ่งปันช่วยเหลือผู้อื่น สามารถควบคุมอารมณ์ได้ในขณะที่เล่น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้วิธีการสอนแบบเล่น-เรียน-สรุป-ฝึกทักษะนั้น ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

1.2 ครูผู้สอนควรจัดหาสื่ออุปกรณ์ประกอบการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับวัยและเพียงพอกับความต้องการของเด็ก

1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครูผู้สอนควรยืดหยุ่นในเรื่องของเวลาเพราะ บางกิจกรรมอาจต้องกำหนดเวลาให้มากขึ้น

1.4 ก่อนทำกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรบอกบทบาทของตนเองพร้อม บทบาทของผู้เรียนและกำหนดข้อตกลงในชั้นเรียน

1.5 ครูควรเตรียมสื่อการเรียนรู้สำรองไว้ด้วยเพราะถ้าเด็กนักเรียนกลุ่มไหน ทำกิจกรรมได้รวดเร็วและเสร็จก่อนก็ให้เด็กทำกิจกรรมที่ครูเตรียมไว้รอเพื่อนกลุ่มอื่น เพื่อป้องกันความวุ่นวายที่อาจจะเกิดขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาการพัฒนาความพร้อมของเด็กปฐมวัยในเรื่องอื่นๆ โดยใช้ วิธีการสอนแบบเล่น-เรียน-สรุป-ฝึกทักษะ

2.2 ควรใช้วิธีการสอนแบบเล่น-เรียน-สรุป-ฝึกทักษะ พัฒนาความสามารถทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนในชั้นอื่น